

вирізняти пасивний та активний аспект – право жителів обирати та бути обраними до органу самоорганізації населення (ст. 6 Закону України «Про органи самоорганізації населення»).

Висновки. З вище викладеного можна зробити висновок, що конституційне право на територіальну самоорганізацію населення належить за своєю правовою природою до політичних прав і свобод людини та громадянина. Правова природа, особливості здійснення конституційного права на територіальну самоорганізацію населення потребують подальшого наукового дослідження, що в майбутньому дозволить врахувати потенціал та можливості інституту територіальної самоорганізації населення при підготовці та проведенні муніципальної реформи в Україні.

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА МІСЦЕВИХ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ІЗ ОРГАНАМИ ВНУТРІШНІХ СПРАВ В КОНТЕКСТІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА

Кулик Т.О., викладач кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС
Науковий керівник: к.ю.н., професор, професор кафедри загальноправових дисциплін ННІПП НАВС Олійник А.Ю.

Взаємодія органів місцевого самоврядування та місцевих органів державної влади із органами внутрішніх справ, в першу чергу полягає у спільній діяльності із забезпечення законності та суспільної безпеки, попередженні масових заворушень, ліквідації надзвичайних ситуацій, крім того, зазначені органи ведуть спільну діяльність з профілактики правопорушень, правової освіти населення, захисту прав та інтересів засуджених та осіб, звільнених від відбування покарання.

Цікавим та на нашу думку досі актуальним залишається питання створення місцевої міліції. В Україні, зокрема у 2001 році Указом Президента України № 29/2001 від 22.01.2001 року «Про створення місцевої міліції» було впроваджено даний термін. Указом було передбачено, що місцева міліція утворюється органами місцевого самоврядування за спільним поданням місцевих державних адміністрацій та виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, погодженим із Міністерством внутрішніх справ України, на базі підрозділів дорожньо-патрульної служби Державної автомобільної інспекції України, патрульно-постової служби та служби дільничних інспекторів міліції і утримується за рахунок коштів місцевого бюджету.

Правовий статус місцевої міліції безперечно виявлявся неоднозначним, що мабуть і спричинило скасування в 2008 році Указу «Про створення місцевої міліції».

Крім того, відомо, що формування спеціальних правоохоронних органів в структурі виконавчих органів місцевого самоврядування позитивно впливає на зростання ефективності функціонування самих органів місцевого самоврядування.

Реалізація ідеї створення місцевої міліції (муніципальної поліції) буде сприяти упорядкуванню взаємовідносин органів місцевого самоврядування з правоохоронними органами, дасть можливість органам місцевої влади цілеспрямовано впливати на криміногенну обстановку і залежно від останньої визначати чисельність і склад місцевої міліції (муніципальної поліції) стратегічно і тактику її використання, задовольняти потреби ресурсного забезпечення.

Зазначимо, що дискусія з цього приводу триває, так 28 листопада 2012 року в Київській міській державній адміністрації відбувся круглий стіл на тему: «Доцільність та можливі шляхи створення муніципальної міліції у м. Києві», ініційований Громадянським форумом міста Києва.

Одним із самих перенавантажених напрямків в сфері дотримання правопорядку в столиці є контроль за благоустроєм. Інспекторський склад Головного управління контролю за благоустроєм при притягненні до відповідальності порушників столичного благоустрою, зіштовхується із низкою

проблем, серед яких, відсутність можливості встановити особу порушника для складання адміністративного протоколу, кропітка процедура складання самого адміністративного протоколу, а також недостатня кількість самих інспекторів для ефективного контролю за станом благоустрою міста Києва.

За словами експертів, шлях до муніципальної міліції столиця зможе подолати не менше ніж за два-три роки, адже можливість створення муніципальної міліції в м. Києві вимагає внесення суттєвих змін у чинне законодавство нашої держави. Як один з варіантів для перехідного періоду на шляху до законодавчих змін, учасники круглого столу розглядають можливість створення муніципальної інспекції зі значно розширеними правами, аніж ті, що мають інспектори з благоустрою сьогодні. Втім, остаточне слово все ж таки за киянами, адже питання створення муніципальної міліції має бути винесено на Перший київський референдум.

Серед переваг впровадження місцевої або муніципальної міліції визначають можливість покращення матеріального становища міліції за рахунок залучені коштів місцевих рад, можливість більш повного врахування інтересів територіальних громад в сфері охорони суспільного порядку, більш ефективну роботу з запобігання та припинення правопорушень, за рахунок розмежування повноважень між місцевою міліцією та міліцією державною, що дасть можливість правопорушення та легкі злочини розслідувати місцевій міліції, а вже більш суспільно-небезпечні діяння залишити підслідними підрозділам державної міліції.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА ГРОМАДЯН НА ДОСТУП ДО ІНФОРМАЦІЇ, ЩО СТАНОВИТЬ СУСПІЛЬНИЙ ІНТЕРЕС

Плугатар В.А., викладач кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін ННІПП НАВС

Реалізація права громадян на доступ до інформації створює передумови для формування особистої громадянської позиції є важливим фактором запобігання конфліктних ситуацій і правових суперечок, забезпечує гарантії виконання обов'язків держави перед громадянином, сприяє зростанню авторитету органів державної влади, їх посадових та службових осіб у очах громадян. Забезпечення пріоритету прав громадян у праві на інформацію вимагає від держави сучасного підходу до створення нормативно-правових механізмів регулювання цієї сфери. Викладене свідчить про актуальність проблеми та важливість розкриття особливостей забезпечення права громадян на доступ до інформації, що становить суспільний інтерес.

Право громадян на доступ до інформації передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів.

Закон України «Про інформацію» визначає інформацію як «будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях, або відображені в електронному вигляді». Відповідно до ч. 2 ст. 34 Конституції України саме ці «будь-які відомості та/або дані» кожен має право вільно збирати, зберігати, використовувати і поширювати ... усно, письмово, або в інший спосіб на свій вибір».

Що ж до суспільно необхідної інформації, то нею є інформація, яка виступає предметом суспільного інтересу, і право громадськості знати цю інформацію переважає потенційну шкоду від її поширення. Предметом суспільного інтересу може бути інформація, яка: свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності (бездіяльності) фізичних або юридичних осіб тощо. Цей перелік суспільних інтересів не є вичерпним. Варто зазначити, що на думку деяких фахівців, з якою ми повністю погоджуємось, труднощі такого визначення полягають у тому, що категорії, через які в даному разі пропонується розкривати поняття «суспільний інтерес» є оціночними.